

מגילה ט

משנה.

תנא קמא	רבן שמעון בן גמליאל	
ספרים	נכתבין בכל לשון	לא התירו שיכתבו אלא יונית
תפלין ומזוזות	אינן נכתבות אלא אשורית	

מסקנה שיוצאת מהמשנה : הא לתופרן בגידין ולטמא את הידים - זה וזה שוין.

סתירה למשנה מברייטא :

משנתינו	ברייטא (ובמשנה ידים)	
וספרים נכתבין בכל לשון	מקרא שכתבו תרגום, ותרגום שכתבו מקרא, וכתב עברי - אינו מטמא את הידים, עד שיכתבנו בכתב אשורית, על הספר, ובדיו בגופן שלהן	
פתרון 1 : רבא קושי על רבא	בגופן שלנו	במאי אוקימתא לההיא - בגופן שלהן, מאי איריא מקרא שכתבו תרגום ותרגום שכתבו מקרא ? אפילו מקרא שכתבו מקרא ותרגום שכתבו תרגום נמי, דהא קתני עד שיכתבנו אשורית על הספר בדיו!
פתרון 2 : אביי קושי על אביי	רבנן	רבן שמעון בן גמליאל אי רבן שמעון בן גמליאל הא איכא יונית!
פתרון 3	בספרים	בתפלין ומזוזות - תפלין ומזוזות מאי טעמא - משום דכתיב בהו (דברים ו') והיו, בהוייתן יהו מאי תרגום שכתבו מקרא איכא? בשלמא תורה - איכא (בראשית ל"א) יאר שהותא ! אלא הכא מאי תרגום איכא?
פתרון 4	בספרים	במגילה דכתיב בה ככתבם וכלשונם מאי תרגום שכתבו מקרא איכא? - אמר רב פפא : (אסתר א') ושמע פתסי המלך, רב נחמן בר יצחק אמר : (אסתר א') וכל הנשים יתנו יקר זכע'יפן.
קושי ותירוץ		בשאר ספרים – נביאים וכתובים ור' יהודה דתניא : תפלין ומזוזות אין נכתבין אלא אשורית, ורבותינו התירו יונית. קושי על הברייטא : והכתיב והיו! תירוץ וקריאה חדשה בברייטא : אלא אימא : ספרים נכתבים בכל לשון, ורבותינו התירו יונית. קושי על קריאה זו : התירו? מכלל דתנא קמא אסר! תירוץ : אלא אימא : רבותינו לא התירו שיכתבו אלא יונית. ותניא, אמר רבי יהודה : אף כשהתירו רבותינו יונית - לא התירו אלא בספר תורה, ומשום מעשה דתלמי המלך.
רב אשי		